

ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Anna Rezan împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017,
adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Anna Rezan împotriva Auricăi Tauchner și Janetei (Grigoraș) Matic cu privire la declararea persoanei ca succesori nedemni și compensarea cheltuielilor de judecată, și acțiunea reconvențională înaintată de Aurica Tauchner și Janeta (Grigoraș) Matic împotriva Annei Rezan cu privire la revendicarea bunului și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului,

c o n s t a t ă:

La 17 mai 2016, Anna Rezan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Auricăi Tauchner și Janetei (Grigoraș) Matic cu privire la declararea persoanei ca succesori nedemni și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Anna Rezan a menționat că este sora lui Ivan Grigoraș, decedat la 29 iulie 2015, iar Aurica Tauchner și Janeta Grigoraș (Matic) sunt fiicele defunctului.

Susține că în anul 1976 Ivan Grigoraș a încheiat căsătoria cu Natalia Grigoraș, cu care au două fiice comune Janeta și Aurica. În timpul căsătoriei au construit o casă de locuit, care este amplasată XXXXX. În anul 1987, a fost desfăcută căsătoria lui Ivan Grigoraș și Natalia Grigoraș, iar după căsătorie, Grigoraș Ivan a lăsat casa de locuit din XXXXX fostei soții și copiilor.

Reclamanta relevă că, în anul 1995 lui Ivan Grigoraș, de la serviciu, i-a fost repartizat spațiu locativ – apartamentul XXXXX, iar prin Hotărârea nr. 96 a Comisiei de Privatizare a Fondului de Locuințe Chișinău din 02 noiembrie 1995 locuința menționată a fost privatizată proprietar devenind Ivan Grigoraș. Totodată, în anul 2001, Ivan Grigoraș a construit garajul XXXXX, devenind proprietar al acestuia și membru al CCG nr. 12.

Evocă faptul că, în anul 2006 Ivan Grigoraș s-a îmbolnăvit subit de diabet zaharat, iar în anul 2011, din motive de sănătate, s-a concediat de la serviciu. După concediere, starea de sănătate a acestuia s-a înrăutățit și avea nevoie de îngrijire, bani

pentru procurarea medicamentelor și produse alimentare, însă, fiicele Janeta și Aurica au refuzat să-l ajute.

Astfel, Anna Rezan afirmă că începând cu anul 2011 și până la deces, Ivan Grigoraș s-a aflat la întreținerea sa, ea permanent susținându-l financiar pentru procurarea medicamentelor, produselor alimentare și achitarea serviciilor comunale, iar de la începutul lunii ianuarie 2015, când starea de sănătate a acestuia s-a înrăutățit, și până la deces –29 iulie 2015, ea zilnic era lângă el și îi acorda ajutor, procura medicamente, produse alimentare, achita serviciile comunale din propriile surse financiare, pregătea mâncare, făcea curățenie etc..

Reclamanta subliniază că a contactat telefonic fosta soție a lui Ivan Grigoraș - Natalia Grigoraș și fiicele Aurica și Janeta și le-a solicitat ajutor și să contribuie la înmormântarea tatălui, însă, ultimele au refuzat să contribuie la cheltuieli pentru serviciile funerare și nici nu s-au prezentat la înmormântare, motivând că nu au nevoie de așa tată și că sunt ocupate.

La caz, reclamanta profilează că pentru serviciile funerare ale lui Ivan Grigoraș a suportat cheltuieli în sumă de 5 695 de lei și 4 637 de lei, iar pentru masa de pomenire în sumă de 12 666 lei, pentru pomene în sumă de 6 581 de lei, în total suma de 19 247 de lei. La fel, a suportat cheltuieli la pomenirea de a treia zi la cimitir și pomene în sumă de 350 de lei; parastasul la biserică de 9 zile, pomene și produse la masa de pomenire în sumă de 1 327,47 de lei; parastasul la biserică de 20 de zile și pomene în sumă de 1 565 de lei; parastasul la biserică de 40 de zile și pomene în sumă de 450 de lei și pentru masa de pomenire în sumă de 4 347 de lei; parastasul la biserică de jumătate de an și pomene în sumă de 330 de lei și masa de pomenire în sumă totală de 2 023,67 de lei.

Subsecvent, Anna Rezan menționează că a procurat și a schimbat în apartamentul nr.XXXXX, în care locuia Ivan Grigoraș, contorul de apă rece și apă caldă, costul fiecăruia fiind de 350 de lei, a achitat pentru instalarea acestora câte 50 de lei, și sigilarea 50 de lei, astfel încât pentru ambele achitând câte 900 de lei. Totodată a procurat și a instalat țevile de apă rece, cheltuind în total suma de 637 de lei; a procurat și a instalat țevile în baie și la bucătărie în sumă totală de 470 de lei, manopera constituind 350 de lei.

La fel, după necesitate, a procurat medicamente și a păstrat bon numai în sumă de 180 de lei, iar pentru masa de sărbătoare a Sfințelor Paști, în anul 2015 i-a procurat produse alimentare în sumă de 324,74 de lei.

Anna Rezan susține că după moartea fratelui Ivan Grigoraș, a intrat în posesia averii, care i-a aparținut acestuia cu drept de proprietate, și anume: apartamentulXXXXX; încăperea izolată – garajXXXXX, automobilul de marcă și modelXXXXX, și până în luna aprilie 2016 a achitat serviciile comunale și impozitul imobiliar în sumă totală de 2 588 de lei.

Relevă că pentru a-și realiza drepturile de moștenitor s-a adresat cu cerere notarului Tatiana Bistrițaia, iar la 05 ianuarie 2016, notarul public Tatiana Bistrițaia i-a comunicat că, după decesul lui Ivan Grigoraș cu cerere de acceptare a moștenirii s-a adresat și Aurica Tauchner. Astfel, din motiv că la averea succesorală pretind moștenirii de gradul I, Anna Rezan a decăzut din dreptul de a obține averea succesorală a fratelui Ivan Grigoraș.

Reclamanta relevă că la începutul lunii aprilie 2016, fiicele defunctului, Janeta și Aurica, precum și fosta soție a acestuia – Natalia Sîrbu samavolnic au rupt lacătul de

la ușa de intrare a apartamentuluiXXXXX, și de la încăperea izolată – garajulXXXXX, astfel lipsind-o de dreptul de posesie.

Opinează că nedemnitățile pârâtelor ca succesori ai averii tatălui lui Ivan Grigoraș se confirmă prin comportamentul lor față de acesta, și anume prin relațiile ostile în perioada vieții, comportamentul cu rea-credință exprimat prin refuzul de a-i acorda ajutor material în perioada când era bolnav, precum și prin faptul că nu s-au prezentat la înmormântarea tatălui.

A solicitat Anna Rezan să le declare pe Aurica Tauchner și Janeta Grigoraș (Matic) ca succesori nedemni asupra masei succesoriale rămasă după decesul lui Ivan Grigoraș, decedat la 29 iulie 2015, și să compenseze din contul pârâtelor cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei și taxa de stat.

La 20 iulie 2016, avocatul Angela Corjan a înaintat în numele Auricăi Tauchner și Janetei Matic acțiune reconvențională împotriva Annei Rezan cu privire la revendicarea bunului și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului (vol. I, f.d. 145-148).

În motivarea acțiunii reconvenționale a menționat că, Aurica Tauchner și Janeta Matic sunt fiicele defunctului Ivan Grigoraș, care fiind în viață nu a lăsat vreun testament. Așa, ținând cont că Aurica Tauchner și Janeta Matic sunt moștenitoare directe, de gradul I ale lui Ivan Grigoraș, iar Anna Rezan este succesor de gradul II, ultima a fost înlăturată de către notarul de la moștenire.

Prin urmare, după decesul tatălui său, Aurica Tauchner și Janeta Matic au moștenit apartamentul XXXXX și garajul situate pe str-laXXXXX. Chișinău, și autoturismul de marca și modelXXXXX, care se afla parcat în garajul menționat.

Susține că, în baza certificatului de moștenitor eliberat la 20 aprilie 2016, Aurica Tauchner și Janeta Matic dețin cu drept de proprietate câte ½ cotă-parte egală asupra autoturismului Honda Jazz. Însă, mașina a fost luată de către Anna Rezan din garajul box nr. XXXXXmun. Chișinău și în prezent se păstrează pe nedrept de către ultima într-un loc necunoscut și fără să aibă un temei sau un act juridic sau permisiunea moștenitorilor. Astfel, Anna Rezan păstrează la dânsa autoturismul nominalizat și nu permite fiicelor defunctului, care sunt succesori legali, să ia mașina spre păstrare. Mai mult decât atât, aceasta le amenință că va solicita bani pentru înmormântarea lui Ivan Grigoraș.

Afirmă că Aurica Tauchner și Janeta Matic au încercat să discute cu Anna Rezan și să soluționeze conflictul pe cale amiabilă, însă, ultima refuză să restituie autoturismul. Respectiv, Anna Rezan continuă samavolnic, fără permisiunea succesorilor lui Ivan Grigoraș, să dețină în posesie autoturismul și creează obstacole în folosirea autoturismuluiXXXXX, care aparține Auricăi Tauchner și Janetei Matic cu drept de proprietate a câte ½ cotă-parte egală.

Opinează că, Anna Rezan are un comportament de rea-credință și acționează ilegal, neîntemeiat și cu obraznicie deosebită.

Solicită admiterea acțiunii reconvenționale; revendicarea autoturismului de marcă și modelXXXXX, aflat în posesiunea nelegitimă a Annei Rezan, ce aparține cu drept de proprietate a câte ½ cotă-parte egală Auricăi Tauchner și Janetei Matic, prin obligarea de a transmite autoturismul proprietarilor; obligarea Annei Rezan să nu creeze obstacole Auricăi Tauchner și Janetei Matic în folosirea autoturismului de marcă și modelXXXXX; compensarea din contul Annei Rezan în beneficiul Auricăi Tauchner și Janetei Matic a cheltuielilor de judecată.

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), prin hotărârea din 17 mai 2017 (vol. I, f.d.202, 204-208 recto-verso), a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea inițială și a admis acțiunea reconvențională.

A revendicat autoturismul de marcă XXXXX, aflat în posesiunea nelegitimă a Annei Rezan, ce aparține cu drept de proprietate a câte ½ cote-părți egale Auricăi Tauchner și Janetei Matic, prin obligarea Annei Rezan de a transmite autoturismul Auricăi Tauchner și Janetei Matic.

A obligat-o pe Anna Rezan să nu creeze obstacole în folosirea autoturismului de marcă XXXXX, de către proprietarii Aurica Tauchner și Janeta Matic sau de către persoanele împuternicite de ele.

A încasat de la Anna Rezan în beneficiul Auricăi Tauchner și Janetei Matic cheltuielile de judecată pentru asistența juridică în sumă de 3 650 de lei și cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 100 de lei.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 31 octombrie 2017 (vol. II, f.d. 14, 15-21), a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Anna Rezan și a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 17 mai 2017.

Prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile adoptate pe dispozițiile art. 316 alin. (2), art. 320 alin. (2), art. 374, art. 1434, art. 1435, art. 1516 alin. (3), art. 1551, art. 1556 din Codul civil, art. 80 alin. (1) din Codul familiei, art. 46 din Constituție, și art. 94 și 96 din Codul de procedură civilă.

La fel, în consolidarea soluțiilor adoptate, instanțele de fond au reținut că nedemnitățile succesorală constituie o sancțiune și este aplicabilă numai în cazul săvârșirii faptelor expres determinate de lege, această normă având caracter imperativ. Astfel, s-a constatat că Anna Rezan nu a prezentat probe care ar atesta că Aurica Tauchner și Janeta Matic aveau posibilitatea reală de a acorda ajutor material tatălui său bolnav, însă s-au eschivat cu rea-credință de la executarea acestei obligații, sau că au comis intenționat careva fapte amorale sau ar fi avut comportament inuman față de tatăl său. Prin urmare, prima instanță și instanța de apel nu au constatat faptul nevredniciei fiicelor Aurica Tauchner și Janeta Matic de a succeda moștenirea tatălui său Ivan Grigoraș.

Referitor la argumentele Annei Rezan privind pretensele cheltuieli pe care le-a suportat în legătură cu îngrijirea defunctului Ivan Grigoraș precum și cheltuielile de înmormântare a acestuia, prima instanță și instanța de apel au remarcat că ultima, în scopul recuperării acestor cheltuieli, este în drept de a depune acțiune de încasare a cheltuielilor respective din contul masei succesorală, în temeiul art. 1551 din Codul civil.

Referitor la acțiunea reconvențională, prima instanță și instanța de apel au constatat că, autoturismul de marcă și model XXXXX, aparține cu drept de proprietate Auricăi Tauchner și Janetei Matic, iar Anna Rezan păstrează acest autoturismul la ea în posesiune nelegitimă și nu permite fiicelor defunctului să ia mașina spre păstrare la ele. Prin urmare, s-a conchis necesitatea obligării Annei Rezan de a transmite autoturismul nominalizat în posesia proprietarilor Aurica Tauchner și Janeta Matic, precum și obligarea acesteia de a nu crea obstacole proprietarilor în folosirea acestui bun.

La 06 decembrie 2017, Anna Rezan a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, prin care solicită casarea deciziei recurate și a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 17 mai 2017, cu pronunțarea

unei noi hotărâri în sensul admiterii acțiunii inițiale și respingerii acțiunii reconvenționale, precum și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei și a taxei de stat (vol. II, f.d. 45-49).

În motivarea recursului menționează că, instanța de apel și prima instanță la emiterea soluțiilor sale nu au respectat dispozițiile art. 130 și art. 383 din Codul de procedură civilă.

La caz, afirmă că a prezentat instanțelor de judecată probe care certifică faptul că fiicele defunctului Ivan Grigoraș - Aurica Tauchner și Janeta Matic sunt succesori nedemni, însă, instanțele inferioare nu au dat o apreciere cuvenită acestor probe, bazată pe o cercetare multiaspectuală, completă, nepărtinitoare, nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor.

Consideră că instanța de fond nu a dat o apreciere cuvenită nici bonurilor de plată prezentate prin care a confirmat cheltuielile suportate pentru serviciile funerare și alte necesități. Dealtfel, instanța de fond și-a întemeiat hotărârea doar pe probele prezentate de intimate, și anume pe declarațiile martorilor Tatiana Profor și Angela Chiriac.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs

consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Ab initio, instanța de recurs consideră că, în speță, calea de atac a fost demarată în interiorului termenului legal, deoarece decizia recurată datează cu 31 octombrie 2017, iar cererea de recurs a fost depusă la 06 decembrie 2018, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe prima filă a cererii de recurs (vol. II, f.d. 45).

Completul de admisibilitate apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate alegațiile conținute în cererea de recurs depusă de Anna Rezan. Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând memoriul cuprins în cererea de recurs, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în aceasta (vol. II, f.d. 45-49), în esența lor, sunt similare alegațiilor înserate în cererea de apel motivată (vol. I, f.d. 228-232). Astfel se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurenta nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

Ca urmare, necorespunderea recursului exigențelor prestabilite în art. 437 alin.(1) din Codul de procedură civilă și care nu conține esența și temeiurile, argumentul ilegalității actului de dispoziție atacat, precum și propunerile respective, constituie temei de inadmisibilitate a recursului în cauză.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, în esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Anna Rezan nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Anna Rezan nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că recurenta a depus prezenta cerere de recurs după ce a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50*).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de

art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Anna Rezan împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, –

d i s p u n e :

A considera inadmisibil recursul declarat de Anna Rezan împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Anna Rezan împotriva Auricăi Tauchner și Janetei (Grigoraș) Matic cu privire la declararea persoanei ca succesori nedemn și compensarea cheltuielilor de judecată, și acțiunea reconvențională înaintată de Aurica Tauchner și Janeta (Grigoraș) Matic împotriva Annei Rezan cu privire la revendicarea bunului și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan